

Squash může zajistit hráči vzdělání, říká Cvikl

IRENA VANIŠOVÁ

Praha – Český squash před několika dny oslavil 22. výročí vzniku své zastřešující organizace. První záznamy o hře, kde účelem bylo zahrát míček o stěny, se ve světě datují již na počátek 19. století. V roce 1864 vznikly v Anglii první čtyři squashové kurty na světě. Na území České republiky byl první kurt otevřen až v roce 1988 v hotelu Forum. V listopadu roku 1992 byla založena Česká asociace squashu.

Od té doby ušel český squash velký kus cesty, v současnosti dosahují naši squashisté výborných úspěchů na evropském poli. Ženy vybojovaly na mistrovství Evropy týmů 2014 bronzovou medaili, Lucii Fialová získala dvakrát bronz i v soutěži jednotlivkyň, Jan Koukal se v roce 2005 stal vicemistrem Evropy. Úspěšní jsou i naši junioři, pravidelně se umisťují na předních místech žebříčků v Evropě a vozí domů ze zahraničí medaile z turnajů. Letos dokázal tým hráčů do patnácti let vybojovat bronz na mistrovství Evropy.

Jedním z lidí, kteří se v domácích squashi angažují a pohybují okolo něj od jeho začátku je i nově zvolený předseda České asociace squashu **Tomáš Cvikl**, kterému jsme položili pár otázek. Zajímalo nás, jak na tom v současnosti český squash je a jak předseda asociace vidí jeho budoucnost.

Kdy jste se se squashem seznámil?

Poprvé to bylo v Itálii, kde jsem v roce 1991 působil jako tenisový trenér. Jeden z tam-

ních hráčů, které jsem učil tenis, otevíral squashové centrum – Yuki Club. Pozval mě na otevření a tam jsem si poprvé pinknul. Jako tenistovi mi to šlo, začal jsem hrát pravidelně a dokonce jsem potom v Itálii několikrát nastoupil jako hráč za Yuki Club na turnaji. Po návratu do Čech jsem v hraní squashu pokračoval, protože mě to bavilo.

Co se Vám na squashi líbí?

Squash je skvělý sport. Tenis je pro mne nejméně, ale vnímám ho, v porovnání se squashem, jako hrozně pomalý. Squash má oproti tenisu větší počet variant, co zahrát za daleko kratší dobu, zatímco tenis mohou hrát jen jedním směrem. A to je pro mne to zajímavé. Squashová hra je podle mne daleko více kreativní.

Jak se od té doby změnil?

Změnil se velice, zrychlil se. Podívejme se na fotky z roku 1992, kdy se hrálo často ještě s dřevěnou raketou,

která měla o dost menší hmotnost. Změnou materiálu míček víc létá, ale zrychlení hry souvisí také s tím, že sportovci se nyní připravují speciálně fyzicky. Dříve regenerace, strečink a systematická příprava mimo kurt neměla

stejnou váhu jako samotný trénink hry na kurtu. A ve squashi to platí dvojnásob, uplatní se u něj rychlostní vytrvalost.

Jak je na tom v Čechách squash s popularitou?

Tomáš Cvikl, předseda České asociace squashu. Foto: Irena Vanišová

Jeden z hlavních problémů squashu u nás v současnosti je, že není vnímán z hlediska státních orgánů a médií jako plnohodnotný sport, protože nepatří mezi sporty olympijské. S jeho systematickým mediálním obrazem u nás nebylo nikdy pořádně pracováno a já to vnímám jako dluh, který je potřeba splatit.

Jak jsme na tom v porovnání se světem?

Na evropské úrovni dobře, víme, že máme medaile, v poslední době především díky ženám. Musíme si ale přiznat, že to je výsledek především průsečíku práce hráče samotného, péče jeho klubu a podpory rodičů, případně sponzorů. Svaz na těchto úspěších má velmi minimální zásluhu a to vidím zase jako chybu.

Jak to myslíte?

Děti hrají squash, protože je to baví, ale pak vyrostou, je jim devatenáct, přecházejí mezi dospělými a přestávají mít podporu svazu. Kladou si otázku, co dál. Mladý sportovec nevidí smysl, proč se squashi dál věnovat na profesionální úrovni, když výdaje na přípravu převyšují ekonomické příjmy. Vydržet hrát squash dvacet let proto, že mě to baví, to je v pořádku. Ale nemůže to být čtyři nebo pět hodin denně tak, abych byl schopný konkurovat zahraničním hráčům. To by mělo být úkolem svazu, vytvořit takový celek, kde hráč squashi cíleně věnovat. Třeba proto, že sportovce hraní zabezpečí jako zaměstnání či ho později bude živit jako trenéra. Nebo si hráč hraním

squashem zajistí studium v zahraničí.

Studium v zahraničí?

Ano, to je obrovská deviza squashu, zatím nedocenená. Pokud někdo dobře hraje squash, může získat v zahraničí stipendium ke studiu. Čeští squashisté Natálie Babjuková, Karolína Holinková a Filip Michalský například studují na univerzitách ve Spojených státech, kde obdrželi stipendium a ze svých zdrojů hradí pouze okolo deseti procent školného. To je pro každého fantastická možnost, v tuto životní dobu. Jako rodič nemusím chtít mít doma jen evropského nebo světového šampiona, hraní squashu může být i prostředek, jak získat vzdělání pro mé dítě.

Co českému squashi chybí, aby se prosadil i na světové úrovni?

Je potřeba koncepční příprava takového systému, abychom věděli, co a jak dělat. Jsme tu 22 let a nemáme například zpracovanou metodickou koncepci v rámci svazu, od které se to celé odrazí. Musíme vědět, co a jak dělat s prací trenérů, výchovou rozhodčích a podobně.

Jste schopni zvládnout to vlastní silou?

Ano, myslím, že jsme, už na to máme potřebnou úroveň zkušeností. Neříkám, že to zvládneme úplně bez pomoci ze zahraničí. Je žádoucí mít někoho, kdo vám poradí, připomínkuje a supervizuje vaše aktivity. Není ale nutné se podle někoho takového slepě řídit. Věřím, že tohle je ta správná cesta vpřed.

SKUTEČNÉ PIVO VÍTĚZÍ

OCENĚNÍ SDRUŽENÍ PŘÁTEL PIVA
PRO DVĚ PIVA Z BENEŠOVSKÉHO PIVOVARU

JEDENÁCTKA ROKU

POLOTMAVÉ PIVO ROKU

Max

SVĚTLÝ LEŽÁK 11%
MAX

POLOTMAVÝ SPECIÁL 13%
SEDM KULÍ

Piva vařená klasickou technologií z vlastního humnového sladu a žateckého chmele.
Piva neuspěchaná, neřízená, neředěná - piva skutečná. Je čas ochutnat PIVA ROKU 2014.

www.pivovarferdinand.cz